

Af sålunda anförda skäl får jag vördsamt föreslå, det måtte Riksdagen hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t till Norges regering och storting göra framställning om en ömsesidig förhöjning i tobakstullen, samt att, för den händelse detta från Norges sida icke skulle bifallas, Kongl. Maj:t då ville vara betänkt uppå att, efter behörig utredning, för nästkommande Riksdag framlägga ett förslag till införandet af en accis vid all minutförsäljning af arbetad tobak, ehvad densamma inom Riket tillverkats eller blifvit utifrån införd.

Stockholm den 29 Januari 1867.

J. W. Sprengporten.

N:o 31.

Af Friherre Cederström, Anders, angående en underdånig anhållan hos Kongl. Maj:t om dess nådiga medverkan vid framtida upptagande af statslån.

Sverige är ej som åtskilliga andra länder af naturen begåfvad med sådana fördelar, att vi hafva råd med dyra lån åstadkomma produktiva arbeten. Af sednaste Revisorers berättelser finna vi tyvärr, att våra sist med utlandet kontraherade statslån så bedrifvits, att de för oss och efterkommande blifva särdeles betungande. Att Fullmäktige i Riksgälds-kontoret, i hvad på dem bero, sökt att efter bästa förmåga bereda Staten så billiga vilkor som möjligt, tager jag för afgjordt, men jag betviflar att Fullmäktiges förmåga svarat emot deras goda vilja.

Jag betviflar att Fullmäktige äro de rätta personerna att bedrifva dylika affärer. Valda af och ur de fyra numera upphörda Riks-Stånden och med afscende å Riksgälds-kontorets kollegiala form, torde hvar och en finna huru ringa anspråk man eger att af Fullmäktige fordra sådana egenskaper och relationer, som erfordras för bedrifvande af slika låneoperationer.

Jag vågar derföre föreslå,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller om dess nådiga medverkan till negocierande af de genom Riksdagen framdeles möjliga beslutade statslån, på det att desamma må kunna erhållas på så fördelaktiga vilkor som konjunkturena och omständigheterna medgifva; och att Kongl. Maj:t derföre hädanefter, på sätt Hans Maj:t tjenligast finner, med dessa lån taga den befattnig, som preliminariter erfordras, för att på den utländska eller

inhemska penningemarknaden på billigaste vilkor erhålla desamma, hvar-
efter Riksgäldsfullmäktige ega att på Riksdagens vägnar med ärendet
taga den befattning, som dem vid läns afslutande i öfrigt åligga.

Stockholm den 29 Januari 1867.

A. Cederström.

N:o 32.

*Af Herr Gyllenram, Henrik, angående ett tillägg till 70 § i Kongl.
Förordningen om kommunalstyrelse i stad.*

Genom nådig Kungörelse af den 29 Juni 1866 har Kongl. Maj:t, i öfverens-
stämmelse med Rikets sednast församlade Ständers gjorda underdåniga framställ-
ning i ämnet, funnit skäligt att förändra lydelsen af 70 § i Kongl. Förordningen
den 21 Mars 1862, angående kommunalstyrelse å landet, i så måtto, att kronofogde
eger, vid indrivandet af restskrifna kommunalutskylder, såsom uppördsprovision
jemväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet.

Erfarenheten har visat, att en lika lydande föreskrift eller påföljd är af
nöden för indrivandet af restskrifna utskylder till stadskommun.

Åtskilliga stadskommuner hafva hvar för sig hos Kongl. Maj:t i underdå-
nighet anhållit om fastställelse å sådana stadsfullmäktiges beslut, som stadgat en
viss afgäld, motsvarande stämmoböter för kronoutskylder, för restskrifvet belopp
af påförda stadsutskylder. Men, enär gällande förordning om kommunalstyrelse i
stad icke befättigat denna särskilda ytterligare afgift, har Kongl. Maj:t funnit sig
förhindrad att den sökta fastställelsen meddela.

En viss likgiltighet för fullgörandet af denna utskyld har emellertid be-
klagligen förnummits från åtskilliga städer; och den exekutiva myndigheten har
sett sig hänvisad, att begränsa sina handräckningsåtgärder till de i lag föreskrifna.

Om likväl någon särskild påföljd för den antydda försummelsen vid stads-
utskylders erläggande blir i lagen om kommunalstyrelse i stad inrymd, så är åt-
minstone att förmoda det en bättre ordning härutinnan skall göra sig gällande.

Det är för vinnande af detta mål, som jag vördsamt föreslår,

att Riksdagen för sin del ville besluta följande tillägg till 70 § i Kongl.
Förordningen af den 21 Mars 1862, om kommunalstyrelse i stad:

“Vid indrivande af restskrifna stadsutskylder eger vederbörande exe-
kutor att, såsom uppördsprovision, jemväl uttaga hos den restskyldige
“tre procent af det resterande beloppet,”